

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra TJI store Helters Roes oc Loff

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 144.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466307216/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Nu vil jeg hen/ huor ingen mig Her effter skal opspørge/ Der acter jeg mig endelig 148 Til Døde selft at sørge. Dog til Valet, vil jeg aff dig O høye Himmel bede/ Hans ædle Siæl lad huile sig/ 152 J din Pallatz oc Sede. Du <i>Fama</i> skalt til alle Land/ Hans gode Naffn ombære/ At den ret aldrig glæmmis kand/ 156 Men holdis høyt i ære. Du sorte Jord det andit tag/ Som Døden tog aff Liffue: Men vær dog let; paa Dommens dag 160 Du det igien skalt giffue.</p> <p>SOm hun det sagde gick hun bort/ At følg' hans Lijg til Jorde/ Oc siden hen/ jeg veed ey huort/ 164 Thi fick jeg saa til orde: O strenge Død/ O Syndsens sold/ O grumme Folcke Myrder/ Som øffuer lige Mact oc Vold/ [4] Mod Konger oc mod Hyrder: Oc kaster ned i sorten Muld/ Saa snart den Mand at ligge/ Der eyer mange Tønder Guld/ 172 Som den der gaar at tigge. O din Blodgierig meyelee/ Vel maatt' omsider sløffuis. Som andit Jern oc Staal/ men see 176 Dens Eg kand icke døffuis. Den er skøt brugt Sex Tusind Aar/ Er icke dog opstedit/ Men lige som den først i Gaar 180 Aff ny var bleffuen smedit. Du slaar omkuld i huem du vilt/</p>	<p>Oc pleyer ey at spare/ Din vrede bliffuer aldrig stilt/ 184 Før mand er lagt paa Bare. Du dræber vden ald forskiel/ Den Onde med den Fromme/ Saa snart en Herre som en Træl/ 188 Slet ingen kand undkomme. Du maatt' end dennem gaa forbi/ Som oss Guds Ord bebudder: Før dig burd' oc at være fri 192 Hin' mectig Jordsens Gudder. Men lige som en Høstemand J Marcken gaar om Sommer/ Oc med den Lee hand har i Haand/ 196 Slaar ned huad der forkommer: Der findis ingen Vrt saa Grøn/ Den slaas jo ned for Fode: Slet ingen Blomster staar saa skøn/ 200 Den Huggis jo fra Røde. Dier's yndig Farfue Luct oc Dyd/ For hannem intet gielder/ Peck-Liller/ Fioler/ Tusindfryd 204 Ey skaanis mer' end Nelder. Saa gaar det til i Døde Dands/ Det maa wi jo bekiende/ Ey Dyder/ Stand/ Fornufft oc Sands/ 208 Kand Dødsens Low foruende. Wi lyde maa den visse Bud/ Ald Kiødsens Vey at fare/ Oc bæris snart ad Døren vd/ 212 Til de affgangnis skare. Fra Hustru Børn oc Venner her/ Dog de med modig' Taare/ J Liffv' oss yndske tit igien/ 216 Som wi tilforne vare.</p> <p>AT saa paa Jorden daglig skeer/ Forfarenhed kand lære/</p>
---	--